

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

Буренко Павло Володимирович

**МЕХАНІЗМИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ
УСТАНОВАМИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Побудова незалежної, демократичної, правової України зумовлює інтенсивні соціальні, державно-правові перетворення, інтеграційні процеси, що відбуваються на часі в країні. Мова йде про одночасне вирішення двох взаємопов'язаних завдань: розбудову основ незалежної демократичної держави та кардинальне реформування соціально-економічної та політичної сфер. Відповідно, істотно змінюється роль держави, її функції, що потребує удосконалення системи державного управління і означає перехід до принципово нових механізмів управління державними установами (далі – ДУ). Головне в тому, що зовнішнє середовище, в якому діють ДУ, стає якісно іншим: підвищується ступінь невизначеності, з'являються нові фактори ризику, знижується рейтинг інституцій державної влади.

Сьогодні, коли роздержавлення та приватизація ліквідували підоснови тоталітарної адміністративної монополії, одним із головних завдань державного управління є створення ринкового конкурентного середовища. Тобто на ринку товарів і послуг споживач повинен отримати право вибору, надаючи перевагу тому чи іншому виробникові, залежно від власних уподобань та уявлень. Разом з тим, перехід до умов ринкової економіки висуває на перше місце три головних чинника успіху організації («якість», «ціна», «час») і потребує нових підходів до управління, які нададуть можливість досягти конкурентних переваг в якості надання послуг.

Як показує досвід останніх років, в сучасних умовах трансформації України в світове співтовариство, більшість ДУ виявилися неспроможними вести ефективну конкурентну боротьбу на ринку, і це пов'язано з декілька факторами. Перш за все – не має чіткого уявлення, якою ж є система управління ДУ і як реформувати її структуру. По-друге – це організаційна структура ДУ, яка потребує модернізації, якщо не з боку керівництва, то через тиск зовнішнього середовища, що стає на заваді досягнення мети управління. По-третє, ефективність управління ДУ залежить від багатьох чинників, серед яких важливе місце займає задоволеність громадян якістю наданих послуг. Основна проблема полягає в тому, що бракує методології трансформування діяльності ДУ у напрямку надання якісних послуг. Водночас орієнтація на клієнта-споживача державних, громадських послуг та наближення управління до нього є одним із пріоритетів сучасної парадигми державного управління.

Оптимізація управління ДУ – це прийняття рішення про те, яким повинно бути управління щоб досягти поставленої мети – задовольнити споживачів якісним наданням послуг. Однак, на сьогодні в Україні ще немає жодної ДУ, де була б запроваджена система управління якістю. Значною мірою така ситуація зумовлена тим, що зазначена проблема не дістала належного науково-теоретичного обґрунтування. Це свідчить про необхідність глибокого теоретико-методологічного дослідження питань управління ДУ, визначення особливостей їх функціонування з огляду на національні та соціально-економічні умови України, а також обґрунтування механізмів оптимізації управління.

Відаючи належне зробленому в теоретичному осмисленні вказаних питань вітчизняними і зарубіжними вченими – В.Авер'яновим, Г.Атаманчуком, А.Ахламовим, С.Дубенко, П.Надолішнім, Н.Нижник, Г.Одінцовою, Г.Опанасюк, Ю.Шаровим, Г.Щокіним та іншими, – розробленість деяких аспектів з питань удосконалення системи державного управління в цілому та ДУ зокрема залишилась поза увагою науковців.

Тому дана робота є спробою дослідження й узагальнення певного кола питань, а саме: осмислення теоретичних і практичних аспектів управління та функціонування ДУ в руслі соціально-економічних та політичних реалій українського сьогодення. Така постановка актуальності наукового завдання та його вирішення надасть можливість чітко визначити особливості діяльності ДУ в організаційному вимірі і обґрунтувати механізми оптимізації управління ДУ.

Мета і завдання дослідження. *Мета* дослідження полягає в тому, щоб на основі критичного переосмислення вітчизняних та зарубіжних здобутків теорії і практики державного управління розробити механізми оптимізації управління ДУ, адекватні обраному країною курсу на євроінтеграцію.

Для досягнення цієї мети були визначені такі *завдання*:

- дослідити основні теоретико-методологічні підходи щодо управління ДУ в умовах трансформаційного періоду;
- виявити особливості управління ДУ в умовах трансформації українського суспільства;
- розкрити передумови адаптації управління ДУ в Україні до стандартів Європейського Союзу;
- проаналізувати ефективність сучасних моделей вдосконалення управління державною установою та технологій моделювання їх організаційних структур;
- запропонувати методологію побудови моделі оптимізації управління державною установою.

Об'єкт дослідження – система управління державною установою.

Предмет дослідження – оптимізація управління державною установою в умовах трансформації українського суспільства.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети у процесі написання роботи використано комплекс методів:

на основі системно-аналітичного здійснено теоретико-методологічне узагальнення наукових концепцій, розробок і пропозицій провідних вітчизняних і зарубіжних вчених, присвячених управлінню ДУ;

функціонально-структурний аналіз дав змогу визначити функціональну складову діяльності ДУ та специфічні особливості управління ними;

з позиції системного підходу, що в сукупності взаємопов'язаних аспектів передбачав вивчення особливостей функціонування ДУ, включених у більш широкий комплекс зв'язків і відносин (як підсистема в межах системи державного управління), проведено деталізацію і розкриття організаційної структури;

процесний підхід було використано при розробці методології побудови моделі оптимізації управління ДУ;

логічне узагальнення і метод порівняльного аналізу широко застосовувалися на різних стадіях роботи (при визначенні критеріїв класифікації, визначенні місця ДУ серед державних органів, аналізі сучасних технологій моделювання, обґрунтуванні висновків тощо).

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що системно досліджено процес управління й функціонування ДУ на сучасному етапі державотворення, обґрунтовано особливості діяльності і необхідність їх удосконалення в період трансформації, визначено місце ДУ серед інших державних органів та особливості їх функціонування у сучасному організаційному просторі.

Структура та обсяг роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Обсяг основного тексту – 94 сторінки, список використаних джерел містить 105 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дослідження, сформовано мету, завдання, об'єкт, предмет і методи дослідження, розкрито наукову новизну та практичне значення одержаних результатів.

У **першому розділі «ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ УСТАНОВАМИ»** досліджуються основні теоретико-методологічні підходи щодо управління ДУ в умовах трансформаційного періоду.

У підрозділ 1.1. «Управління державними установами в умовах суспільства трансформаційного характеру: стан теоретичного дослідження» встановлено, що ефективна діяльність ДУ можлива за умови наукового забезпечення функціонування системи державного управління, що потребує комплексного вивчення механізму державної служби як складової частини сучасного процесу державотворення та узагальнення існуючого практичного досвіду. Тому для здійснення дослідження важливе значення мали праці вітчизняних та зарубіжних дослідників з проблемних питань державної політики, реформування системи державного управління та кадрової роботи, організації діяльності ДУ.

Базуючись на основних засадах філософії управління, в процесі аналізу безпосередньо теоретичних та політико-правових основ державного управління, важливо окреслити основні аспекти управління ДУ як соціального явища, що має свої специфічні особливості, а вже потім можемо вести мову про окремі структури, установи, що практично реалізують політику, про оптимізацію їх діяльності.

Визначено, що механізм управління це складна категорія управління. Він включає: цілі управління, елементи об'єкта та їхні зв'язки, на які здійснюється вплив, діяння в інтересах досягнення цілей; методи впливу; матеріальні і фінансові ресурси управління, соціальний та організаційний потенціали. Реальний механізм управління завжди конкретний, оскільки спрямований на досягнення конкретних цілей шляхом впливу на конкретні фактори: елементи управління та їхні зв'язки, і цей вплив здійснюється шляхом використання конкретних ресурсів або потенціалів. Він формується щоразу, коли приймається управлінське рішення шляхом узгодження всіх елементів механізму управління.

У підрозділі 1.2. «Особливості функціонування державних органів у сучасних умовах» встановлено, що ДУ, як різновид державних організацій, не можна ототожнювати з органами держави, водночас, їх не можна протиставляти, тому що державний апарат в процесі здійснення державного керівництва забезпечує практичну реалізацію функцій держави саме завдяки діяльності установ (і підприємств також), якими він керує. ДУ мають ряд обов'язкових якісних ознак:

- діючи від імені і за дорученням держави, надаючи послуги населенню, ДУ наділяється відповідною компетенцією, що збігається із затвердженням штатного розкладу та визначає предмети відання, права, обов'язки, територіальні межі тощо;
- управлінська діяльність властива лише адміністрації державної установи і вона має внутрішній характер, оскільки вона у вигляді наказів та розпоряджень, інструкцій спрямована на внутрішнє середовище;
- державній установі властиві трудові відносини особистого складу, кожний член якої включається у складну сітку (мережу) запрограмованих організаційних зв'язків, що є офіційно встановленою структурою статусів, алгоритмом діяльності.

Виявлено, що велике значення в управлінні ДУ має оптимальне співвідношення централізації та децентралізації при оптимізації системи управління. При децентралізації в управлінні наголошується на зміні правил управління, а не зміні управлінців, тому вона передбачає вертикальну децентралізацію – право приймати рішення передається вниз по рівнях управління та горизонтальну децентралізацію – право приймати рішення передається підлеглим, які не є керівниками.

У другому розділі «ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ТИПУ ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ: ОСОБЛИВОСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ» виявляються особливості управління ДУ в умовах трансформації українського суспільства, а також розкриваються передумови адаптації управління ДУ в Україні до стандартів Європейського Союзу.

У підрозділі 2.1. «Державна установа як важлива ланка реалізації державної політики» на основі проведеного аналізу визначено, що ДУ створюються для виконання певних завдань, які пов'язані із розробкою та реалізацією державної політики, тому зміст їх існування заключається в здійсненні намірів та волі політиків, що втілені в ясну,

зрозумілу державну політику в різних сферах суспільного життя. Фактично, державна політика є засобом, який надає можливість досягти певних цілей в конкретній області, застосовуючи правові, економічні, адміністративні методи впливу, опираючись на ресурси, що є в наявності (розпорядженні).

Виявлено, що вдосконалення організаційної структури державної установи, спрощення ієрархічних рівнів та партнерство, за умови застосування сучасних технологій і системи моніторингу сприятиме більш оптимальному процесу реалізації державної політики. А з врахуванням специфіки діяльності ДУ мова йтиме про якісне надання послуг населенню. При цьому такому елементу державної політики як оцінка, наявність системи отримання інформації та забезпечення контролю за результатами і наслідками рішень, що приймаються. Без такої важливої ланки досить відчутно знижується ефективність діяльності державної установи в кожному конкретному випадку і державної політики в цілому в межах держави. Адже без оцінки попередньої роботи важко виробляти майбутню стратегію і регулювати державні програми.

Підвищення якості та ефективності надання державних послуг населенню на сьогодні гальмує загальна економічна ситуація в країні, що спричиняє недостатнє фінансування, відсутність у місцевих бюджетах необхідних коштів, матеріальної бази; недосконалість чинного законодавства; некомпетентність, непрофесіоналізм і небажання працювати з повною віддачею на користувачів послуг. Тому, на нашу думку, чинником, який сприятиме підвищенню якості та ефективності надання державних послуг населенню є партнерство громади, органів місцевого самоврядування та виконавчої влади, приватних підприємств.

У підрозділі 2.2. «Особливості та передумови адаптації управління державними установами в Україні до стандартів Європейського Союзу» з'ясовано, що курс на європейську інтеграцію зумовлює необхідність приведення структур і практики державного управління у відповідність до європейських цінностей. Зокрема, таких сфер як державна служба, управління процесом формування політики, управління витратами державного бюджету, внутрішній фінансовий контроль, зовнішній аудит. До пріоритетів розвитку державної служби, зокрема, віднесемо: врегулювання правового статусу інституту державної служби; реформування системи оплати праці державних службовців; встановлення чіткого законодавчого регулювання адміністративних процедур та професійної етики державних службовців; створення ефективної системи управління ДУ, запровадження стандартів якості послуг; спеціальна підготовка кадрів.

Визначено, що за останні 3–5 років в Україні на різних рівнях виконано досить велику роботу стосовно закладення основ ефективної системи входження державної служби країни до європейської інтеграції, вдосконалюється управління цим процесом. Так, свого часу було створено спеціальні координаційні підрозділи у Секретаріаті Кабінету Міністрів України, у Міністерстві закордонних справ України, у Міністерстві економіки та з питань європейської інтеграції, у Міністерстві юстиції України та ін. Управління європейської інтеграції, хоча й на громадських засадах, були створені і в ряді інших міністерств і відомств України.

Розпочато в Україні роботу і зі спеціальної підготовки спеціалістів з проблем євроінтеграції, в тому числі і в системі державної служби. Так, Національна академія державного управління при Президенті України підготувала нову спеціалізацію в галузі європейської інтеграції, широко практикує навчальні поїздки, семінари, конференції, всебічно залучаються до цієї діяльності різні міжнародні донори.

У третьому розділі «МЕХАНІЗМ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ УСТАНОВАМИ» проаналізовано ефективність сучасних моделей вдосконалення управління державною установою та технологій моделювання їх організаційних структур; надано пропозиції щодо розробки методології побудови моделі оптимізації управління державною установою.

У підрозділі 3.1. «Організаційні структури управління: аналіз раціональності та технології моделювання» зазначається, що Різноманітні модифікації ієрархічних структур, які використовуються як за кордоном, так і в нашій країні, не дозволяють вирішувати проблеми координації функціональних ланок по горизонталі, підвищення відповідальності і розширення повноважень керівників нижчих і середніх рівнів, звільнення вищого ешелону від оперативного контролю. Вимагався перехід до більш гнучких структур, краще пристосованих до динамічних змін і вимог зовнішнього середовища. Головною властивістю структур, відомих в практиці управління як гнучкі, адаптивні, або органічні, є притаманна їм спроможність порівняльно легко змінювати свою форму, пристосовуватися до нових умов, органічно вписуватися в систему управління. Ці структури орієнтуються на прискорену реалізацію складних програм і проектів в межах великих підприємств і об'єднань, цілих галузей і регіонів. Як правило, вони формуються на тимчасовій основі, тобто на період реалізації проекту, програми, рішення проблеми або досягнення поставленої мети.

Вибір технології моделювання організаційних структур здійснюється в залежності від конкретної ситуації в кожному із суб'єктів управління: технологія імітаційного моделювання обирається при необхідності забезпечення пропорційного розвитку складових системи управління; процесне моделювання – при першочерговості завдань щодо підвищення якості і скорочення строків здійснення етапів управлінського процесу.

ДУ відчувають крайню потребу в реорганізації. Це пов'язано з тим, що в сучасних умовах трансформації України в світове співтовариство, більшість ДУ виявилися неспроможними вести ефективну боротьбу на ринку послуг. Основна проблема полягає в тому, що бракує методології трансформування діяльності ДУ в напрямку надання якісних послуг. Щоб досягти мети – задоволення споживачів якісним наданням послуг – державній установі потрібні моделі, спрямовані на постійне вдосконалення результативності та ефективності діяльності з урахуванням потреб зацікавлених сторін. Поряд з іншими аспектами управління ДУ повинна впроваджувати та підтримувати систему управління якістю.

У підрозділі 3.2. «Стратегія вдосконалення управління державними установами на основі застосування принципів управління якістю» зазначається, що стратегічне управління зачіпає широке коло організаційних рішень з проблем, що зорієнтовані на майбутнє і провідні цілі організації, які знаходяться під впливом неконтрольованих зовнішніх факторів. На розроблення і впровадження ДУ системи управління якістю впливають зміна потреб, конкретні цілі, послуги, які надаються, застосовувані процеси, а також розмір та структура організації. Тому рішення про впровадження нового напрямку установи є стратегічним.

Для успішного керівництва організації і забезпечення її функціонування управління повинно бути систематичним і прозорим. Успіху можна досягти завдяки впровадженню та актуалізації системи управління, спрямованої на постійне поліпшення результативності та ефективності діяльності організації з урахуванням потреб зацікавлених сторін. Управління організацією охоплює менеджмент якістю поряд з іншими функціями керівника. Для того, щоб створити організацію, орієнтовану на замовника, найвище керівництву потрібно:

- визначити системи та процеси, які були б зрозумілі та керовані в напрямку підвищення їхньої результативності й ефективності;
- забезпечити результативне та ефективне функціонування процесів та управління ними, вимірами та даними, які використовують для визначення задовільних показників діяльності організації.

Прикладами діяльності зі створення орієнтованої на замовника організації є:

- визначення та пропагування процесів, які ведуть до поліпшення показників діяльності організації;
- постійне одержання і використання даних та інформації про процеси;

- спрямування діяльності на постійне поліпшення;
- застосування методів, придатних для оцінювання поліпшення процесів, наприклад, самооцінювання і аналізування з боку керівництва.

Стратегічною метою організації повинно бути постійне поліпшення процесів для підвищення її показників і надання переваг для зацікавлених сторін. Систематичне визначення процесів та їх взаємодій в організації, а також управління ними називають «процесним підходом».

ВИСНОВКИ

Узагальнення результатів дослідження дозволяє сформулювати низку висновків, що мають теоретичне й практичне значення.

1. Дослідження ДУ з точки зору існуючих підходів (до характеристики державних органів) показало, що особливості їх діяльності в організаційному вимірі обумовлені функціональною, соціологічною, юридичною та організаційною специфікою. Зокрема:

- директивним, державним регулюванням, яке здійснюється не лише на рівні законів, але і шляхом видання наказів, розпоряджень;
- порядком створення (утворюються державою і належать тільки їй, однак засновники не мають права втручатися в оперативну, поточну, творчу роботу), що впливає на поширення масштабу діяльності;
- специфічністю діяльності, яка обумовлена виконанням зовнішніх та внутрішніх функцій держави. Всі питання від створення, здійснення діяльності та її припинення пов'язані із державою та її інституціями (виконавчою владою, місцевим самоврядуванням), причому вона не спрямована на виконання функцій управління;
- єдиноначальністю, можливістю створення допоміжно-колегіальних організацій з дорадчими правами, консультативними функціями;
- галузевим спрямуванням щодо відповідних органів виконавчої влади за ознаками виробничої єдності, незалежно від їх розташування;
- перебуванням майна в господарському віданні або оперативному управлінні.

2. Структура управління державною установою – це сукупність взаємопов'язаних елементів, які знаходяться між собою в сталих відносинах, що забезпечує їх функціонування та розвиток як єдиного цілого і відображає: мету і завдання організації, функціональний розподіл праці і обсяг повноважень, що обмежуються не тільки зовнішніми, а й внутрішніми факторами, соціально-культурним середовищем. Відповідно, організаційна структура державної установи стає більш міцною і життєздатною лише за умови встановлення чіткої ієрархічної взаємодії між рівнями. В організаційному плані структура має два зрізи: адміністративно-територіальний та галузевий.

На сьогодні систему державних органів як остаточно сформовану охарактеризувати не можна, тому кожний рік діяльності ДУ та підприємств надає можливість виявляти проблеми їх функціонування, удосконалювати їх шляхом запровадження принципів прозорості, відкритості, спрямованості на забезпечення потреб суспільства.

3. Інтеграція до Європейського Союзу, як один із головних стратегічних пріоритетів державної політики України потребує дотримання загальних, або найбільш характерних вимог, умов і принципів такої інтеграції, серед яких забезпечення прав і свобод громадян шляхом надання державних послуг, їх відповідність стандартам якості є найважливішим у діяльності ДУ. Зокрема, формулювання принципів державного управління з урахуванням принципів загального управління якістю: з'ясування потреб населення, визначення політики і завдань щодо якості, обов'язків та ресурсів, необхідних для виконання завдань, вибір і застосування методів оцінки результативності та ефективності кожного процесу. Так, європейські ДУ надають перевагу моделі САФ

(загальної структури оцінювання), в якій оцінюванню підлягає сама організаційна система, її системні чинники, процес і результати, що потребує відповідності певним мінімальним стандартам якості. Це спонукає організації аналізувати вимоги замовників, визначати процеси, які сприяють отриманню послуги, прийнятної для замовника і забезпечувати постійний контроль цих процесів.

4. Новим революційним етапом розвитку управлінських технологій є процесний підхід, який призвів до розуміння того, що якість послуги визначається не кількістю процедур контролю самої послуги, а якістю організації і виконання процесів. Тому нова редакція міжнародного стандарту серії 9001 сповідає підхід з позицій процесу як основної доктрини забезпечення якості наданих послуг і потребує щоб кожна організація, яка прагне постійного вдосконалення, вибудовувала для кожної ситуації відповідну модель.

Одним із механізмів удосконалення управління ДУ є побудова процесної моделі, що базується на синтезі моделей окремих процесів у їх послідовній реалізації. Процесна модель є механізмом поступового впровадження процесу постійного вдосконалення в межах наявних процесів. Якщо стратегічною метою державної установи є безперервне вдосконалення управління, ситуаційна модель структури, підвищення задоволеності населення якістю наданих послуг та ефективного використання ресурсів, тоді процесна модель – механізм оптимізації управління.

5. Оптимізація управління ДУ потребує процесного підходу до модернізації організаційних структур ДУ, розробки принципів організації процесів в управлінській системі та принципів управління якістю з погляду адекватності відповідним стандартам Європейського Союзу. Але це стає можливим лише за умови вивчення та врахування конкретного стану функціонування тієї чи іншої державної установи в динаміці. Проведене дослідження виявило малоаспектність розробки питань оптимізації управління ДУ вітчизняними та зарубіжними науковцями саме в трансформаційний період розвитку, а тому кожний із висновків цілком може слугувати початком нового дослідження.

АНОТАЦІЇ

Буренко П.В. Механізми оптимізації управління державними установами в умовах трансформації українського суспільства. – на правах рукопису.

У магістерській роботі на основі критичного переосмислення вітчизняних та зарубіжних здобутків теорії і практики державного управління зроблено спробу розробити механізми оптимізації управління державними установами, адекватні обраному країною курсу на євроінтеграцію. У роботі досліджуються основні теоретико-методологічні підходи щодо управління державними установами в умовах трансформаційного періоду; виявляються особливості управління державними установами в умовах трансформації українського суспільства; розкриваються передумови адаптації управління державними установами в Україні до стандартів Європейського Союзу; проаналізовано ефективність сучасних моделей вдосконалення управління державною установою та технологій моделювання їх організаційних структур; запропоновано методологію побудови моделі оптимізації управління державною установою.

Дослідження державними установами з точки зору існуючих підходів (до характеристики державних органів) показало, що особливості їх діяльності в організаційному вимірі обумовлені функціональною, соціологічною, юридичною та організаційною специфікою. Відмічається, що на сьогодні систему державних органів як остаточно сформовану охарактеризувати не можна, тому кожний рік діяльності державними установами та підприємств надає можливість виявляти проблеми їх функціонування, удосконалювати їх шляхом запровадження принципів прозорості, відкритості, спрямованості на забезпечення потреб суспільства. Інтеграція до Європейського Союзу, як один із головних стратегічних пріоритетів державної політики України потребує дотримання загальних, або найбільш характерних вимог, умов і

принципів такої інтеграції, серед яких забезпечення прав і свобод громадян шляхом надання державних послуг, їх відповідність стандартам якості є найважливішим у діяльності державними установами. Доведено, що новим революційним етапом розвитку управлінських технологій є процесний підхід, який призвів до розуміння того, що якість послуги визначається не кількістю процедур контролю самої послуги, а якістю організації і виконання процесів.

Ключові слова: державне управління, державна влада, державна установа, стратегія, критерії якості, державна служба, євроінтеграція.

SUMMARY

Burenko P.V. Mechanisms of optimization of management of state institutions in the conditions of transformation of Ukrainian society. - on the rights of the manuscript.

In the master's thesis, on the basis of critical rethinking of national and foreign achievements of the theory and practice of public administration, an attempt was made to develop mechanisms for optimizing the management of public institutions, adequate to the chosen course of the country for European integration. The main theoretical and methodological approaches to the management of public institutions in the conditions of the transformation period are investigated; peculiarities of management of state institutions in the conditions of transformation of Ukrainian society are revealed; the prerequisites for adapting the management of public institutions in Ukraine to the standards of the European Union are revealed; efficiency of modern models of improvement of management of a state institution and technologies of modeling of their organizational structures are analyzed; a methodology for constructing a model for optimizing the management of a public institution is proposed.

Research by government agencies in terms of existing approaches (to the characteristics of state bodies) showed that the peculiarities of their activities in the organizational dimension are due to functional, sociological, legal and organizational specificity. It is noted that today the system of state bodies as fully formed can not be characterized, so every year of activity of state institutions and enterprises provides an opportunity to identify problems of their functioning, improve them by introducing the principles of transparency, openness, focus on meeting the needs of society. Integration into the European Union, as one of the main strategic priorities of Ukraine's public policy, requires compliance with the general, or most characteristic requirements, conditions and principles of such integration, among which ensuring the rights and freedoms of citizens through the provision of public services, their compliance with quality standards is the most important in public institutions. It is proved that a new revolutionary stage of development of management technologies is a process approach, which led to the understanding that the quality of service is determined not by the number of procedures for controlling the service itself, but by the quality of organization and execution of processes.

Keywords: public administration, public authority, public institution, strategy, quality criteria, public service, European integration.